

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoPr/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200900
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718200900.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: W. O. A., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX/XX, XXX XX K. L., občan SR, zast. advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o., IČO: 36 646 181, so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou a o náhradu platu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 04. 09. 2019, č. k.: 19Cpr/5/2018-278, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **v rozsahu 100 %** do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že: „I. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta. II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

2. Vo veci rozhodol okresný súd najskôr rozsudkom 7. septembra 2018, č. k. 19Cpr/5/2018 - 132 tak, že „I. Súd konanie v časti o poskytnutie náhrady platu vo výške 71,20 Eur a o poskytnutie náhrady platu za obdobie po 01.04.2018 zastavuje. II. Súd určuje, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu a žalovaného na základe výpovede žalovaného žalobcovi zo dňa 16.10.2017 je neplatné. III. Štátnozamestnanecký pomer žalobcu a žalovaného trvá ďalej. IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 459,60 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.“

3. Po odvolaní žalovaného odvolací súd uznesením zo dňa 13. marca 2019, č. k.: 15CoPr/7/2018 - 183 rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. až V. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Následne okresný súd riadiac sa pokynmi odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a vo veci opätovne rozhodol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 21. februára 2018 domáhal určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, ktoré dal žalovaný žalobcovi listom zo dňa 16.10.2017 a domáhal sa aj náhrady platu od 19.02.2018 až do času, kým žalovaný umožní žalobcovi pokračovať v práci. Tvrdil, že v októbri r. 2017 mu bol doručený list žalovaného označený ako „Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou“, kde mu bolo vytknuté porušenie povinností vyplývajúcich z ust. § 60 ods. 1 písm. a), d), e), h) a m) zákona č. 400/2009 o štátnej službe, ako aj 4. dielu, ods. 21 a 6. dielu ods. 58 Interného riadiaceho aktu č. 7/2014 (Smernica o organizácii a riadení prevádzky služobných motorových vozidiel) a 2.dielu,

3. oddielu ods. 22 písm. j) Interného riadiaceho aktu č. 2/2016 (Služobný poriadok), na základe čoho žalovaný skončil s ním štátnozamestnanecký pomer výpoveďou podľa § 75 ods. 1 písm. g) v spojení s ust. § 78 ods. 1 zákona č. 55/2017 o štátnej službe z dôvodu, že je daný dôvod na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, pričom mu bolo dané upozornenie o závažnom porušení služobnej disciplíny spočívajúce v tom, že dňa 13.04.2017 majetok v správe služobného úradu žalovaného - služobné motorové vozidlo VW Polo, ev. č. J (ďalej len ako „Služobné vozidlo“) použil na neoprávnené a výlučne súkromné účely, nesúvisiace s výkonom štátnej služby a bez súhlasu s takýmto použitím Služobného vozidla, a to v čase od 14.07 h. do 14.30 h., na prepravu manželky a syna do obchodného domu C. C. a R. D. Q. vo X.. Žalovanému oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní listom zo dňa 19.02.2018. Podľa jeho názoru k porušeniu Služobného poriadku v časti 2. dielu, 3. odiele ods. 22 písm. j) nedošlo. Svoju funkciu vykonával viac ako 25 rokov bez akéhokoľvek porušenia služobnej disciplíny. Podľa jeho názoru intenzita porušenia služobnej disciplíny nedosahovala stupeň jeho závažného porušenia, ktorý by opodstatňoval žalovaným zvolený sankčný prostriedok vo forme skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Výnimočný a nepredpokladaný odvoz manželky a syna v trvaní 2,8 km v rámci vykonávanej služobnej cesty nemôže byť považovaný za závažné porušenie služobnej disciplíny, tiež namietal, že žalovaný jeho konanie vyhodnotil neproporcionálne. Poukázal na to, že pri hodnotení stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny súd nie je viazaný tým, ako zamestnávateľ vo svojom pracovnom poriadku alebo inom internom predpise hodnotí určité konanie zamestnanca. Oponoval, že postup žalovaného považuje za neprimerane prísny, že porušil zásadu rovnakého zaobchádzania so zamestnancami, keď rozdielne posudzoval, čo je služobná disciplína a že vo výpovedi nie je uvedené jednoznačne, ktorý konkrétny predpis porušil. Poukázal na to, že v upozornení zo dňa 22. 9. 2017 sa hovorí o menej závažnom porušení disciplíny, ktoré zahŕňa aj skutok popísaný vo výpovedi a teda žalovaný má nerovnaký meter.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca nepopiera porušenie služobnej disciplíny, keď priznal, že dňa 13.04.2017 odviezol manželku a syna služobným vozidlom, avšak intenzitu porušenia služobnej disciplíny účelovo zľahčuje. Z obsahu žaloby vyplýva, že jedinou spornou otázkou v predmetnej veci je posúdenie intenzity závažného porušenia služobnej disciplíny v súvislosti s konaním žalobcu. Konanie žalobcu dosiahlo intenzitu porušenia služobnej disciplíny závažným spôsobom. Žalovaný má v porovnaní so zamestnávateľmi v súkromnom sektore obligatórnu povinnosť vydať Služobný poriadok, kedy zákonodarca stanovil aj obligatórnu minimálnu obsahovú náležitosť služobného poriadku, ktorou je úprava porušenia štátneho zamestnanca, ktoré sa považujú za závažné porušenie služobnej disciplíny. Žalovaný si túto povinnosť splnil a vydal Služobný poriadok - Interný riadiaci akt č. 2/2016, podľa 2. dielu, 3. oddielu, odseku 22, písm. j), ktorého sa závažného porušenia služobnej disciplíny dopustí štátny zamestnanec tým, že spreneverí finančné prostriedky alebo iné ceniny, odcudzí alebo úmyselne poškodí majetok v správe služobného úradu alebo takýto majetok neoprávnenne použije. Žalobca bol so služobným poriadkom preukázateľne oboznámený dňa 01.03.2016. Podľa jeho názoru aj napriek skutočnosti, že hodnotenie porušenia služobnej disciplíny štátneho zamestnanca obsiahnuté v služobnom poriadku nemusí byť pre konajúci súd závažné, Služobný poriadok preukazuje to, čomu žalovaný ako štátny orgán chcel predísť, čo boli v danom čase jeho priority a čo považoval za účelné a potrebné upraviť, aby štátni zamestnanci využívali majetok služobného úradu výlučne na plnenie služobných úloh. Žalovaný je orgánom štátnej správy SR a musí si zachovávať dôveru verejnosti, že peňažné prostriedky daňových poplatníkov sa vynakladajú správne a efektívne. Za porušenie svojich povinností musí byť štátny zamestnanec disciplinárne zodpovedný. Povinnosť dodržiavať služobnú disciplínu patrí k základným povinnostiam štátneho zamestnanca. Pripustenie využívania Služobného vozidla v pracovnom čase na súkromné účely by malo negatívny vplyv i na stav služobnej disciplíny na pracovisku i na dôveru verejnosti k finančnej správe.

6. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobca po skončení služobnej jazdy ako vodič vyplnil knihu jász, kde neuviedol, že prepravoval aj svoju manželku a syna. Neoprávnené používanie Služobného vozidla zistila sekcia inšpekcie a vnútornej kontroly žalovaného. Žalovaný preto pri hodnotení intenzity porušenia disciplíny zo strany žalobcu postupoval správne, pričom bol dokonca oprávnený okamžite skončiť štátnozamestnanecký pomer so žalobcom, napriek tomu k tomu nepristúpil, ale skončil tento pomer až výpoveďou, kedy plynutie dvojmesačnej výpovednej lehoty je v prospech žalobcu. Žalobca sa porušenia služobnej disciplíny dopustil úmyselne a vedome, je teda absurdným tvrdenie žalobcu, že išlo o neúmyselné zavinenie. Žalobca sa snaží bagatelizovať závažnosť svojho konania, pričom argumenty žalobcu o prejednení vzdialenosti len 2,8 km, neexistencii zachádzky, či neexistencii priamej väzby jeho konania na výkon štátneho dozoru nad hazardnými hrami, považuje žalovaný za nespôsobilé spochybníť záver žalovaného ohľadom dosiahnutej intenzity porušenia služobných povinností a ohľadom primeranosti vyvodenej disciplinárnej zodpovednosti. Žalobca v zázname o

prevádzke vozidla zaznamenal, že v čase 12.30 h. do 14.20 h. bol v Krupine a že v čase 14.20 h. do 14.40 h. sa mal dopravovať z Krupiny do obce Dobrá Niva, kde mal vykonávať dozor. Žalobca nielenže uskutočnil prevoz manželky a syna služobným vozidlom pred obchodný dom, ale s nimi obchodným dom aj navštívil. Naplnenie nákupných potrieb manželky žalobcu a ich syna v pracovnom čase je neprijateľné. Mesto Zvolen je vybavené mestskou hromadnou dopravou, zástavka ktorej sa nachádza aj v blízkosti obchodného centra. Ak sa žalobca domáhal aplikácie zákona č. 55/2017 Z. z. pri hodnotení stupňa intenzity porušenia služobnej disciplíny, žalovaný uviedol, že pri hmotnoprávnom posúdení konania žalobcu postupoval podľa zákona č. 40/2009 Z. z. účinného v čase skutku, kedy postupoval aj s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, ktorý jednoznačne deklaroval základný princíp nielen v správnom trestaní, v zmysle ktorého sa pri posúdení porušenia právneho predpisu a ukladaní sankcie zaň použije zákon účinný v čase, kedy k spáchaniu skutku došlo. Žalovaný si splnil aj podmienku prejednávania výpovede s odborovými organizáciami. Nepovažoval za dôvodnú ani námietku o nerovnakom zaobchádzaní, ktoré tvrdenia sa nesú iba v rovine všeobecnej bez uvedenia konkrétnych skutočností a dôkazov, pričom meritom súdneho konania. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

7. Okresný súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný doručil žalobcovi písomné upozornenie na porušenie služobnej disciplíny, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru bolo prerokované so zástupcami odborových organizácií a že žalobcovi bola doručená výpoveď dňa 30. 10. 2017, že štátnozamestnanecký pomer skončí po uplynutí dvojmesačnej výpovednej lehoty ku dňu 31. 12. 2017, pričom ako výpovedný dôvod bol uvedený § 75 ods. 1 písm. g) Nového zákona o štátnej službe. Súd mal preukázané, že výpoveď bola doručená žalobcovi v lehote dvoch mesiacov v zmysle paragrafu 75 ods. 2 Nového zákona o štátnej službe. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca nebol nikdy napomínaný pre porušenie jeho služobných povinností v období od 15. 9. 1992 do 31. 12. 2017, bol oboznámený so Služobným poriadkom (Interný riadiaci akt číslo 2/2016 z 29. 2. 2016), taktiež so Smernicou o organizácii a riadení prevádzky služobných motorových vozidiel.

8. Súd za sporné považoval, či konanie žalobcu dňa 13. 4. 2017 je závažným porušením služobných povinností, či toto konanie je vedomým a úmyselným porušením služobných povinností a či z tohto dôvodu možno skončiť štátnozamestnanecký pomer, ako aj to, či výpoveď je primeraná sankcia za takéto konanie. Za sporné považoval aj to, či od žalovaného možno spravodlivo požadovať ďalšie zamestnávanie žalobcu.

9. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že skutok z 13.04.2017 o 14.07 h., ktorý bol dôvodom výpovede, sa stal, pričom žalobca v zázname o prevádzke vozidla zaznamenal, že v čase 12.30 h. do 14.20 h. bol v Krupine a že v čase 14.20 h. do 14.40 h. sa mal dopravovať z Krupiny do obce Dobrá Niva, kde mal vykonávať dozor - žalobca si tak počas pracovnej doby neplnil svoje pracovné úlohy, nachádzal sa na inom mieste ako uvádzal v zázname a počas pracovnej doby uskutočnil prevoz manželky a syna Služobným vozidlom pred obchodný dom a obchodný dom počas pracovnej doby s nimi navštívil; toto konanie žalobcu dňa 13.04.2017 je porušením jeho povinností vyplývajúcich zo (1.) zákona (§ 60 ods. 1 písm. a) a m) Starého zákona o štátnej službe) ako aj (2.) z interných riadiacich aktov žalovaného (Služobný poriadok - 2. diel, 3. oddiel, ods. 22, písm. j) a Smernica o organizácii a riadení prevádzky SMV - 4. diel, ods. 21 a 6. diel ods. 58 a 59); konanie žalobcu z 13.04.2017 je podľa Služobného poriadku žalovaného charakterizované ako závažné porušenie služobnej disciplíny za ktoré podľa 2. dielu, 3. oddielu, ods. 24, písm. j) Služobného poriadku (interný riadiaci akt žalovaného č. 2/2016 z 29.02.2016), žalovaný mohol uplatniť voči žalobcovi sankcie výpovede ako aj okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru; žalobca bol s týmito internými riadiacimi aktami žalovaného vopred oboznámený, t. z. že si bol vedomý, že v prípade takéhoto konania sa dopúšťa porušenia, či už interných predpisov, alebo povinností zákonom stanovených povinností štátneho zamestnanca; o konaní žalobcu zo dňa 13.04.2017 sa vedúci služobného úradu (prezident Finančnej správy) dozvedel až za účinnosti Nového zákona o štátnej službe.

10. Na základe doplneného dokazovania ako aj ďalších skutkových zistení dospel k záveru, že pracovníci odboru inšpekcie neboli tými, ktorých prvotná vedomosť počas vykonávania inšpekcie by založila lehotu na beh prekluzívnej lehoty. Žalovaný postupoval pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru v súlade už s Novým zákonom o štátnej službe (dňa 27.09.2017 bolo žalobcovi zo strany žalovaného doručené písomné upozornenie zo dňa 22.09.2017 na porušenie služobnej disciplíny pre konanie žalobcu zo dňa 13.04.2017; skončenie štátnozamestnaneckého pomeru bolo prerokované so zástupcami odborových organizácií a písomnou výpoveďou zo dňa 16.10.2017, doručenou žalobcovi dňa 30.10.2017, bolo žalobcovi oznámené skončenie štátnozamestnaneckého pomeru s dvojmesačnou výpovednou lehotou) a za závažné porušenie služobnej disciplíny tak žalovaný mohol podľa 2. dielu, 3. oddielu, ods. 24, písm.

j) Služobného poriadku (interný riadiaci akt žalovaného č. 2/2016 z 29.02.2016), pristúpiť platne k sankcii výpovede zo strany služobného úradu, nakoľko dôvod na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru nezanikol uplynutím lehoty.

11. Okresný súd pri posúdení miery intenzity porušenia služobných povinností sa riadil záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého používanie služobného vozidla na súkromné účely, hoci aj na 23 minút, je neakceptovateľné a zľahčovanie danej situácie žalobcom je neudržateľné. Dôležitým je argument žalovaného, že práve v tomto časovom úseku mohlo dôjsť k dopravnej nehode a prípadnému zraneniu a usmrteniu nepovolene vezúcich sa osôb v služobnom motorovom vozidle, čo by znamenalo zodpovednosť žalovaného za prípadnú náhradu škody voči týmto osobám. Vzhľadom na názor odvolacieho súdu ohľadom intenzity porušenia z neho vychádzal a žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 a 262 ods. 1 CSP.

12. Proti rozsudku sa odvolal žalobca. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Namietal, že rozsudok je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom doplnené dokazovanie prinieslo zistenie o ešte menšej závažnosti konania, ktorého sa mal dopustiť. Ako odvolací dôvod uviedol ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, teda že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď obaja svedkovia, ktorí mali svedčiť v prospech žalovaného, predviedli opak a intenzita porušenia služobnej disciplíny bolo zjavne minimálna; rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k naplneniu podmienok pre platnú výpoveď, pričom súd nesprávne vyhodnotil len formálne trval na svojich dôvodoch abstrahujúc od osoby žalobcu, trvanie jeho pomeru od roku 1992.

13. Namietal, že nikdy nebol postihnutý ani len za menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, zdôraznil svoju dlhoročnú pozíciu a trvanie štátnozamestnaneckého pomeru. Zotrval na tvrdení, že sa nedopustil závažného porušenia služobnej disciplíny. Zákon č. 400/2009 Z. z. v § 60 a § 61 rozlišuje menej závažné porušenie služobnej disciplíny a závažné porušenie služobnej disciplíny. Porušenie služobnej disciplíny najvyššej intenzity (závažné porušenie) je dôvodom pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 51. Vzhľadom na charakter tohto ustanovenia je vždy úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia s ohľadom na okolnosti prípadu sám túto hypotézu vymedzil. Je na súde, aby posúdil, či štátny zamestnanec sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny, a v prípade kladného záveru, aby vyriešil otázku, k porušeniu služobnej disciplíny akého stupňa došlo. Pri týchto úvahách nie je súd obmedzovaný žiadnymi konkrétnymi hľadiskami, či hranicami, vždy berie do úvahy špecifiká prejednávanej veci. Pojem „závažné porušenie služobnej disciplíny“, napriek tomu, že od jeho vymedzenia závisí možnosť a rozsah postihu štátu zamestnanca, zákon č. 400/2009 Z. z. nedefinuje a ani neustanovuje, z akých hľadísk treba vychádzať pri jeho interpretácii. Jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie služobnej disciplíny je intenzita porušenia služobnej disciplíny. Táto okolnosť bola predmetom skúmania súdu prvej inštancie. Je možné konštatovať, že výpovedný dôvod z uvedených hľadísk nie je závažným porušením pracovnej disciplíny, pričom žalobca je jediným, s kým bol skončený pracovný pomer sa takéto konanie. Zdôraznil, že služobné vozidlo mu bolo v danom čase pridelené na výkon činnosti, pričom sa ho ani nezmocnil protiprávne a plnil na ňom služobné úlohy.

14. Nepopiera, že bol oboznámený s množstvom rôznych aktov, ktoré okrem personalistu zjavne nemožno v celosti spamäti presne ovládať, avšak v danom prípade aj doplnením výpovedí svedkov vyšlo najavo, že išlo o minimálny časový úsek. Celý spor vníma ako účelový, kedy pri vyšetovaní iných osôb sa stal objektom záujmu. Výpoveď mu bola daná s polročným odstupom, keď skutok sa stal 13. 4. 2017 a výpoveď bola daná 16. 10. 2017. Zdôraznil, že argumentácia žalovaného ohľadom akejkoľvek ujmy neobstojí. Zvýraznil, že za 25 rokov bol niekoľkokrát odmenený sa výkon činnosti. Poukázal aj na slová JUDr. Štefana Harabina, ktorému ako predsedovi Najvyššieho súdu SR bolo vytýkané permanentné využívanie služobného vozidla na súkromné účely.

15. Ak sa mu vytýka porušenie § 60 ods. 1 písm. a), d), e), h), m) zákona č. 400/2009 Z. z., potom sám žalobca (zrejme žalovaný, pozn. KS) na jednej strane posudzoval skutok ako menej závažné porušenie a na strane druhej za závažné porušenie služobnej disciplíny. Skončenie výpoveďou podľa § 75 ods. 1 písm. g) a § 78 ods. 1 zákona č. 55/2017 Z. z. z dôvodu, že je tu dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru, neobstojí a neobstál ani pri dávaní výpovede. Dokazuje to ustanovenie § 78, na ktorého znenie odkazuje, pretože upozornením si žalovaný môže akokoľvek predĺžiť lehotu na výpoveď, nemožno túto svojvôľu akceptovať. V tejto súvislosti poukázal na znenie § 118 zákona č. 55/2017 Z. z.. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca podľa § 109 ods. 2 zákona č. 55/2017 bol oboznámený so Služobným poriadkom.

16. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, rozsudok okresného súdu žiadal potvrdiť. K námietke žalobcu ohľadom definície závažného porušenia uviedol, že zákon č. 400/2009 Z. z. ponechal vymedzenie pojmu závažné porušenie služobnej disciplíny na jednotlivých služobných úradoch, ktorým

v § 75 uložil povinnosť vydať služobný poriadok, v ktorom špecifikuje služobné podmienky upravené týmto zákonom a upraví, ktoré porušenie povinnosti štátneho zamestnanca sa považuje za závažné porušenie služobnej disciplíny. Zákon tak ponechal vymedzenie tohto pojmu výlučne na služobnom úrade, ktorý pri jeho vymedzení zohľadňuje osobitosti a špecifiká služobného úradu s ohľadom na právomoci a činnosti, ktoré plní v sústave orgánov verejnej správy. Žalovaný nepopiera právo súdu posudzovať intenzitu preskúmaných porušení služobnej disciplíny, avšak pritom je potrebné zohľadniť tieto špecifiká a dôvody, ktoré služobný úrad viedli k tomu, prečo určité porušenia povinnosti štátneho zamestnanca zaradil medzi závažné porušenia.

17. Tvrdenie žalobcu, že bol jediný, s kým bol skončený štátnozamestnanecký pomer za takéto konanie, považoval za účelové tvrdenie, pretože predmetom konania nie je diskriminačné konanie. K tvrdeniu žalobcu, že mu služobné motorové vozidlo bolo pridelené na výkon činnosti a že sa ho nezmocnil, žalovaný uviedol, že nepopiera toto tvrdenie, ale zdôraznil, že v čase, kedy došlo k porušeniu povinnosti žalobcom, tento využíval služobné vozidlo na iné účely, ako je plnenie jeho služobných povinností, prepravoval v ňom osoby, ktoré žiadanky na prepravu neboli uvedené, teda využil toto vozidlo výlučne na súkromné účely.

18. K námietke žalobcu, že nemožno v celosti spamäti ovládať rôzne interné akty uviedol, že účelom oboznámenia sa štátnych zamestnancov s internými riadiacimi aktami je to, aby štátni zamestnanci mali vedomosť o ich existencii a vedeli, kde ich možno v prípade potreby nájsť. Je vecou zamestnanca, aby sa s obsahom oboznámil v rozsahu potrebnom pre výkon jeho služobnej činnosti. Žalobca pri výkone svojich služobných činností využíval služobné motorové vozidlo pravidelne a pomerne často, pričom si plnil povinnosti spojené s jeho využívaním v zmysle interného aktu (napr. vystavovanie žiadaniek na prepravu, vyplňovanie záznamov v knihe o prevádzke vozidla). Je teda nepochybné, že žalobca mal o interného riadiaceho aktu číslo 7/2014 - Smernica o organizácii a riadení prevádzky služobných motorových vozidiel vo finančnej správe vedomosť, s jej obsahom bol preukázateľne uzrozumený.

19. K argumentácii žalobcu, že išlo o minimálny časový úsek upriamil pozornosť na to, že žalobca nikde neuvádza, že v rámci písomného upozornenia, ktorým bol upozornený na predmetné závažné porušenie služobnej disciplíny, bol zároveň upozornený aj na iné viaceré menej závažné porušenia služobnej disciplíny, ktoré súviseli s porušovaním povinností pri plnení služobných úloh zo strany žalobcu. Aj tieto iné porušenia, na ktoré bol žalobca písomne upozornený, tvoria okolnosti, ktoré žalovaný zohľadnil pri posudzovaní miery závažnosti porušenia služobných povinností a ktoré poukazujú na prístup žalobcu k plneniu povinností a dodržiavanie obmedzení.

20. Nestotožnil sa ani s argumentom žalobcu, že nedošlo k žiadnej ujme na strane žalovaného, pričom zdôraznil, že interné riadiace akty okrem organizačnej a riadiacej funkcie plnia aj preventívnu funkciu a ich cieľom je v prípade dodržiavania stanovených zákazov a obmedzení predchádzať prípadným škodám a iným ujám. To, že nedošlo k žiadnej škode alebo ujme neznamená, že možno vylúčiť možnosť, že k nej nemohlo dôjsť, a preto na uvedenom základe nemožno bagatelizovať samotné porušenie interných predpisov žalobcom.

21. K časovému odstupu medzi porušením služobných povinností žalobcom a skončením štátnozamestnaneckého pomeru došlo v dôsledku dodržiavania zákonom stanoveného postupu a lehôt pri preverovaní porušenia služobnej disciplíny, čo žalovaný viackrát ozrejmil. Porovnávanie konania žalobcu s konaním JUDr. Harabina je tendenčné a účelové vzhľadom na odlišnú právnu úpravu.

22. Nestotožnil sa ani s názorom žalobcu, že žalovaný si môže svojoľne vydaním písomného upozornenia na závažné porušenie služobnej disciplíny predĺžiť lehotu na výpoveď, pričom poukázal na zákon č. 55/2017 Z. z., ktorý jednoznačne upravuje postup služobného úradu pri preverovaní porušenia služobnej disciplíny štátnym zamestnancom a predpisuje lehoty na vykonanie jednotlivých úkonov ako aj lehoty pre prípadné následné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Tieto lehoty nie je možné zo strany žalovaného predĺžiť a výsledkom konania v prípade nedodržania je právny úkon, ktorý je postihnutý vadou možnej neplatnosti. Lehota 15 dní uvedená v § 118 ods. 3 citovaného zákona je lehotou, ktorá je rozhodujúca preto, aby bolo možné zo strany služobného úradu analyzovať proces vo veci disciplinárnej zodpovednosti zamestnanca a v prípade jej nedodržania, zo strany generálneho tajomníka služobného úradu nie je možné pristúpiť k menovaniu poradnej komisie a k preverovaniu podozrenia z porušenia služobnej disciplíny štátnym zamestnancom. Táto lehota nijako nesúvisí s lehotou 10 dní uvedenou v § 119 ods. 1, ktorá je stanovená pre vydanie upozornenia na porušenie služobnej disciplíny generálnym tajomníkom služobného úradu, ktorý k jeho vydaniu pristupuje až na základe odporúčacieho stanoviska poradnej komisie, ktoré mu bolo predložené v zmysle § 118 ods. 8 a ods. 9 zákona vyššie uvedeného.

23. Pokiaľ sa žalobca domáha toho, že nebol oboznámený so Služobným poriadkom vydaným podľa § 109 ods. 2 zákona č. 55/2017 Z. z., žalovaný zdôraznil, že pri hmotnoprávnom posúdení konania žalobcu

postupoval podľa zákona účinného v čase, keď sa skutok zakladajúci disciplinárnu zodpovednosť žalobcu stal, teda podľa zákona č. 400/2009 Z. z. s tým, že uvedenú skutočnosť jasne deklaroval v upozornení na porušenie služobnej disciplíny. Postup žalovaného bol v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, ktorá jednoznačne deklaruje základný princíp aplikovaný nielen v správnom trestaní, v zmysle ktorého sa pri posúdení porušenia právneho predpisu a ukladania sankcie zaň použije zákon účinný v čase, keď ku spáchaniu skutku došlo. Tento postup žalovaného nebol v priebehu doterajšieho konania vytýkaný žalobcom ako nesprávny. Bolo jednoznačne preukázané, že žalobca bol oboznámený so Služobným poriadkom číslo 2/2016, ktorý bol aplikovaný na posúdenie konania žalobcu. Preukazovanie oboznámenia žalobcu so Služobným poriadkom číslo 2/2017, ktorého ustanovenia neboli v konaní žalobcu aplikované, považuje žalovaný sa bezpredmetné.

24. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

26. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého vyvodil správne skutkové závery, na ktoré následne aplikoval správne relevantné právne normy. Okresný súd postupoval v súlade s názorom vysloveným odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom s jeho závermi sa odvolací súd stotožňuje. Z týchto dôvodov odvolací súd sa zameria len na vznesené námietky žalobcom aj s prihliadnutím na už vyslovený právny názor v zrušujúcom uznesení, na ktorom odvolací súd zotrváva.

27. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že výsluchom svedkov bola preukázaná ešte menšia závažnosť porušenia služobnej disciplíny, práve naopak, z výpovede svedkov bolo preukázané, že žalobca počas pracovnej doby sa podľa vopred určeného plánu nenachádzal na miestach, kde mali byť vykonávané kontroly a bolo potvrdené, že služobné vozidlo bolo spozorované pri nákupnom centre C. C. vo X., pričom týmto vozidlom boli prepravované cudzie osoby. Tiež bolo preukázané, že žalobca, ako aj kolega kontrolór E. nevykonávajú kontrolu miest podľa plánu, teda si svoje povinnosti neplnili riadne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že senát potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen, ktorý zamietol žalobu D. E. proti Finančnému riaditeľstvu SR, ktorým sa domáhal vyslovenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru (rozsudok zo dňa 20. novembra 2019 sp. zn.: 15 CoPr/5/2019). Dokazovaním mal okresný súd preukázané, že došlo k porušeniu štátnozamestnaneckej disciplíny tak, ako je žalobcovi kladené za vinu a na základe ktorého skutku došlo k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu.

28. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že skutok, ktorý je dávaný za vinu žalobcovi, na základe ktorého došlo ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou sa stal, žalobca nespochybňuje, že došlo k porušeniu Služobných povinností žalobcom. Žalobca namieta iba intenzitu. Bolo preukázané, že žalovaný dal žalobcovi výpoveď listom zo dňa 16. 10. 2017, teda za účinnosti Nového zákona o štátnej službe (zákon číslo 55/2017 Z. z. o štátnej službe). Skutok, ktorý bol posúdený ako závažné porušenie služobnej disciplíny, sa stal 13. 4. 2017, teda za platnosti Starého zákona o štátnej službe (zákon č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe). Z toho je nepochybné, že žalobca sa v čase spáchania disciplinárneho porušenia mal správať v súlade s vtedy platnými predpismi, medzi ktoré nepatria len zákony, ale aj právne normy nižšej právnej sily, medzi ktoré patria aj interné riadiace akty. Interný riadiaci akt v podmienkach subjektu verejnej správy upravuje základné zásady, ciele a spôsoby kontroly vykonávanej podľa pravidiel ustanovených v osobitnom predpise a kontrolu dodržiavania zákonnosti, účinnosti, hospodárnosti a efektívnosti pri hospodárení a nakladaní s verejnými prostriedkami v podmienkach subjektu verejnej správy. Interný riadiaci akt charakterizuje základné postupy organizácie, má záväzný charakter ako smernica či poriadok. Podľa § 15 zák. č. 400/2009 Z. z. služobné predpisy sú vnútorné normatívne akty, ktoré v súlade s týmto zákonom a všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na jeho vykonanie upravujú podrobnosti vykonávania štátnej služby. Služobné predpisy vydáva služobný úrad; tým nie sú dotknuté ustanovenia osobitného predpisu. (2) Služobný predpis služobného úradu nesmie byť v rozpore so služobným predpisom služobného úradu, ktorý k nemu vykonáva zriaďovateľskú funkciu podľa osobitného predpisu. (3) So služobnými predpismi musí byť štátny zamestnanec riadne oboznámený. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) zák. č. 400/2009 Z. z. štátny zamestnanec je povinný dodržiavať aj služobné predpisy pri vykonávaní štátnej služby a uplatňovať ich podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť a ľudské práva. Podľa písm. m) je povinný ochraňovať majetok štátu, ktorý mu

bol zverený, pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím, nakladať s ním účelne a hospodárne a využívať ho iba na oprávnené účely. Ustanovenie § 75 priamo obligatórne uložilo, aby služobný úrad vydal Služobný poriadok po predchádzajúcom súhlase zástupcov zamestnancov, inak je neplatný. V služobnom poriadku služobný úrad najmä špecifikuje služobné podmienky upravené týmto zákonom a upraví, ktoré porušenie povinností štátneho zamestnanca sa považuje za závažné porušenie služobnej disciplíny. Žalovaný v súlade so zmocňujúcim ustanovením postupoval a vydal Interný riadiaci akt č. 7/2014, č. 2/2016, ktorými sa bol žalobca povinný dôsledne riadiť. Žalovaný správne pri posúdení jeho porušenia štátnozamestnaneckej disciplíny postupoval podľa platných právnych a interných predpisov. Avšak, pretože došlo k zrušeniu zák. č. 400/2009 Z. z. a jeho nahradeniu novým zákonom č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe s absenciou prechodných ustanovení viažúcich sa na takýto prípad, musel žalovaný následne aplikovať tento nový právny predpis a postupovať podľa neho, čo aj urobil. Žalovaný správne argumentuje, že musel postupovať podľa novej právnej úpravy, zák. č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe. Odvolací súd vzhľadom na okamžitú aplikabilitu Nového zákona v dôsledku absencie prechodných ustanovení tento postup považuje za správny a námietky vo vzťahu k neoboznámeniu sa so Služobným poriadkom v zmysle Nového zákona o štátnej službe nepovažuje za dôvodné.

29. Aj nová právna úprava v § 75 ods. 1 písm. g) upravila možnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru: „Služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď, ak je u štátneho zamestnanca dôvod na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru.“ V zmysle ods. 2 služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď z dôvodu podľa odseku 1 písm. g) do dvoch mesiacov od oznámenia upozornenia o závažnom porušení služobnej disciplíny, najneskôr vždy do jedného roka odo dňa, keď dôvod výpovede vznikol. Nový zákon zaviedol jednotnú úpravu zodpovednosti štátneho zamestnanca za porušenie služobnej disciplíny. Posúdiť, či a k akému porušeniu služobnej disciplíny došlo, môže iba generálny tajomník na základe odporúčacieho stanoviska poradnej komisie. Dôvodom výpovede podľa odseku 1 písm. g) sú prípady, kedy služobný úrad mohol skončiť štátnozamestnanecký pomer so štátnym zamestnancom okamžite, ale túto možnosť nevyužil, príp. mu zákon pri určitej kategórii štátnych zamestnancov zakazuje okamžite skončiť štátnozamestnanecký pomer, avšak skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou mu umožňuje. Dôležitým časovým údajom je čas oznámenia upozornenia o závažnom porušení služobnej disciplíny. Z hľadiska skutkového stavu súd správne skúmal tento časový údaj vo vzťahu k dôkazu Upozornenie na porušenie služobnej disciplíny zo dňa 22.9.2017. Disciplinárna zodpovednosť štátneho zamestnanca je upravená v piatej časti zákona. Podľa nej žalovaný postupoval. Vo vzťahu k vzťahom jednotlivých predpisov podľa ich právnej sily, aj nový predpis v § 109 upravil služobný poriadok, keď podľa ods. 1 služobný úrad vydá služobný poriadok po predchádzajúcom súhlase zástupcov zamestnancov, inak je neplatný. To znamená, že zákonom bol služobný úrad priamo zmocnený na vydanie tohto predpisu, ale s podmienkou, že bude udelený súhlas zamestnancov, čo v konaní bolo preukázané. Podľa ods. 2 v služobnom poriadku je služobný úrad oprávnený najmä bližšie upraviť služobné podmienky ustanovené týmto zákonom a upraviť, ktoré porušenie povinností štátneho zamestnanca sa považuje za závažné porušenie služobnej disciplíny. Túto povinnosť si žalovaný splnil a pri posudzovaní previnenia žalobcu aj postupoval. Ods. 3 jednoznačne upravuje, že Služobný poriadok je záväzný pre služobný úrad a pre všetkých jeho štátnych zamestnancov, ktorí musia byť s jeho obsahom riadne oboznámení. Žalobca bol s ním riadne oboznámený, čo nie je sporné. Spochybňovanie záväznosti Služobného poriadku nemá logický právny základ, preto takáto argumentácia nie je prijateľná. Stanovenie upravuje povinnosť služobného úradu vydať služobný poriadok. Účelom služobného poriadku je bližšie špecifikovať jednotlivé ustanovenia zákona o štátnej službe, ktoré upravujú služobné podmienky. Obsahové náležitosti služobného poriadku zákon o štátnej službe konkrétne neustanovuje, okrem povinnosti služobného úradu upraviť v služobnom poriadku tie povinnosti štátneho zamestnanca, ktorých porušenie služobný úrad považuje za závažné porušenie služobnej disciplíny. Opakované menej závažné porušenie služobnej disciplíny ako aj závažné porušenie služobnej disciplíny sú jedným z dôvodov, na základe ktorých môže služobný úrad skončiť štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca výpoveďou alebo okamžite.

30. Žalobca zotrval na zľahčovaní a bagatelizovaní svojej miery zavinenia, svoje konanie jednoznačne zľahčuje, keď na prvý pohľad sa zdá, že nejde o tak závažné porušenie disciplíny, ako by sa zdalo, pričom skutočne čas 23 minút budí dojem, že závažnosť konania žalobcu je zanedbateľná. Opak je však pravdou, pretože práve v podcenení závažnosti konania spočíva žalovaným tvrdený argument, keď poukazuje na preventívny charakter, povinnosti žalobcu ako štátneho zamestnanca, keď žalovaný financovaný zo štátneho rozpočtu nemôže dovoliť takýmto spôsobom nakladať s verejnými prostriedkami, keď služobné motorové vozidlo by sa malo používať na súkromné účely, pričom je nevyhnutné udržať služobnú disciplínu a poriadok. Dôležitý je argument žalovaného, že práve za tých 23 minút mohlo dôjsť k dopravnej nehode a prípadnému zraneniu a usmrteniu nepovolene vedúcich sa

osôb v služobnom motorovom vozidle, čo by znamenalo zodpovednosť žalovaného za prípadnú náhradu škody voči týmto osobám. Je pochopiteľné, že preventívne žalovaný musí voči takýmto nedovoleným konaniam zasiahnuť, takéto konanie sledovať a následne ho aj sankcionovať, zvlášť, keď je na to upozornený aj verejnosťou. Aj podľa názoru odvolacieho súdu používanie služobného motorového vozidla na súkromné účely, hoci aj na 23 minút, je neakceptovateľné a zľahčovanie danej situácie žalobcom je neudržateľné. Navyše, ak sám žalovaný vo svojich interných predpisoch presne určil, čo je potrebné považovať za závažné porušenie služobnej disciplíny. Ak bol žalobca oboznámený s týmito predpismi, čo bolo preukázané, že bol, potom si musel byť vedomý následkov konania v rozpore s danými právnymi predpismi a nespoliehať sa len na to, že pravdepodobne z toho nebudú vyvodzované žiadne dôsledky. Okresný súd mal preukázané všetky predpoklady pre výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru ako aj to, že došlo k porušeniu služobnej disciplíny, ktorá s takýmto konaním spája skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Úlohou súdu bolo preskúmať, či k takémuto konaniu došlo a či boli splnené všetky predpoklady, ktoré právne normy predpokladajú, čo bolo splnené. Žalovaný správne argumentoval, že to, že škoda nevznikla, nijako, vzhľadom na ďalšie predpoklady pri skúmaní intenzity porušenia služobnej disciplíny, neznížilo zavinenie žalobcu. Odvolací súd ako príklad uvádza, že ani vodič, ktorý nedodrží na diaľnici rýchlosť, hoci sa dopustí priestupku, nemusí zaviniť vznik škody. Ak však dopravná hliadka zdokumentuje toto porušenie, za porušenie nastupuje sankcia v podobe pokuty. Ak sa žalobca domáhal aplikácie poľahčujúcich okolností (25 rokov zamestnanie, atď.), odvolací súd musí konštatovať, že sa neaplikujú postupe v trestnom práve či pri správnom trestaní.

31. Z dokazovania síce nevyplývalo (nebolo to ani navrhované a nie je relevantné), že by z dôvodu porušenia štátneho zamestnanca prevážať v služobnom motorovom vozidle iné, cudzie osoby došlo ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru v inom prípade, avšak došlo ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru u iného pracovníka, ako bolo vyššie konštatované. Je vysoko pravdepodobné, že pokiaľ dôjde o rovnakému porušeniu, žalovaný bude postupovať rovnako. Toto tvrdenie pre posúdenie platnosti výpovede nie je relevantná, navyše, porovnávanie v takomto prípade s iným možným zamestnancom nezakladá diskriminačné konanie.

32. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že nemožno od neho požadovať, aby si pamätal množstvo rôznych aktov, pretože toto tvrdenie nemá dostatočný právny základ, nakoľko tieto interné riadiace akty sú pre neho záväzné, zvlášť by mal ovládať tie, s ktorými dennodenne prichádza do styku a je povinný sa nimi riadiť.

33. Tvrdenie žalobcu, že služobné vozidlo mu bolo v danom čase pridelené na výkon činnosti a že sa ho nezmocnil protiprávne žiadnym spôsobom, nevyvracia správnosť záverov okresného súdu a pre rozhodnutie tieto tvrdenia sú irelevantné, práve naopak, žalobca v čase, keď mal pridelené vozidlo na výkon činnosti, použil ho protiprávne v rozpore s internými riadiacimi aktami, keď napriek tomu, že tieto ukladali zákaz prevážať v aute cudzie osoby, takto konal. Argument vo vzťahu ku konaniu JUDr. Harabina je pre danú vec právne irelevantný. Vzhľadom na právnu úpravu, ako aj zmenu právneho predpisu, ktorý stanovil nové postupy a lehoty, odvolací súd nemôže akceptovať ani námietku, že výpoveď bola daná s polročným odstupom skutku.

34. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s námietkou, že by si žalovaný upozornením akokoľvek predlžoval lehotu na výpoveď a že by išlo o svojvôľu. Zákon č. 55/2017 Z. z. upravil postup, ako má služobný úrad pri preverovaní porušenia služobnej disciplíny štátnym zamestnancom postupovať a tiež upravuje lehoty pre vykonanie jednotlivých úkonov a lehoty pre prípadné následné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Podľa § 118 ods. 3 cit. zák. ak sa generálny tajomník domnieva, že štátny zamestnanec porušil služobnú disciplínu, písomne oznámi túto skutočnosť poradnej komisii do 15 dní odo dňa, keď sa o porušení služobnej disciplíny štátnym zamestnancom dozvedel. Porušenie služobnej disciplíny posudzuje generálny tajomník, a to buď z vlastného podnetu alebo na návrh vedúceho zamestnanca. Vedúci zamestnanec, ktorého podriadený štátny zamestnanec sa mal dopustiť porušenia služobnej disciplíny, môže podať písomný návrh generálnemu tajomníkovi v lehote 15 dní, odo dňa kedy sa o porušení služobnej disciplíny dozvedel. Generálny tajomník zriaďuje na účely preskúmania návrhu poradnú komisiu, ktorá preskúma, či s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, štátny zamestnanec porušil služobnú disciplínu a v akej miere závažnosti. Ak sa generálny tajomník domnieva (má vedomosť od vedúceho zamestnanca, iného štátneho zamestnanca, príp. z vlastného podnetu), že štátny zamestnanec porušil služobnú disciplínu, písomne oznámi túto skutočnosť poradnej komisii v lehote 15 dní odo dňa, keď sa o porušení služobnej disciplíny týmto štátnym zamestnancom dozvedel. Po uplynutí tejto lehoty, generálny tajomník nemôže vyvodzovať zodpovednosť voči štátnemu zamestnancovi za porušenie služobnej disciplíny. Ustanovenia odsekov 3 až 6 upravujú postup poradnej komisie pri preskúmaní, či došlo k porušeniu služobnej disciplíny štátnym zamestnancom. Štátny zamestnanec má vždy právo vyjadriť sa písomne k veci a doložiť poradnej komisii dôkazy ktorými

sám disponuje, a ktoré by preukazovali jeho tvrdenia. V prípade, že niektoré dôkazy nevie objektívne predložiť, je vhodné ich aspoň uviesť. Štátny zamestnanec by mal v priebehu preskúmania porušenia služobnej disciplíny spolupracovať s poradnou komisiou. Poradná komisia si za účelom preskúmania všetkých okolností porušenia služobnej disciplíny zabezpečí všetky potrebné podklady. Podkladom môže byť všetko, čo prispeje k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci a je v súlade s právnymi predpismi, najmä vyjadrenie štátneho zamestnanca, iných fyzických osôb, príp. služobných úradov. Poradná komisia následne vyhotoví písomný záznam, ktorý bude obsahovať najmä popis všetkých úkonov, ktoré sa vykonali v priebehu preskúmania porušenia služobnej disciplíny, ako aj podklady, na základe ktorých dospeli k záveru, že štátny zamestnanec porušil, príp. neporušil služobnú disciplínu. Na záver poradná komisia vypracuje odporúčacie písomné stanovisko, v ktorom uvedie, či došlo k porušeniu služobnej disciplíny a v akej miere závažnosti. Toto stanovisko musí doručiť generálnemu tajomníkovi v zákonom stanovenej lehote. Je nepochybné, že ide presne definovaný proces s lehotami, ktoré predpokladajú aj určité časové úseky, preto môže byť určitý odstup od skutku, z ktorého sa vychádza pri porušení štátnozamestnaneckej disciplíny do času, kedy sa pristúpi k výslednému riešeniu, ktorého môže byť aj výpoveď. Podobne aj úprava § 119 je špecifická, keď zákon upravuje postup generálneho tajomníka po predložení odporúčacieho stanoviska poradnou komisiou. Generálny tajomník je povinný v lehote 10 dní odo dňa predloženia stanoviska poradnou komisiou, vydať písomné upozornenie o porušení služobnej disciplíny alebo písomné upovedomenie o tom, že nedošlo k porušeniu služobnej disciplíny.

35. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

36. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).